

“Iată stau la ușă și bat. De va auzi cineva glasul Meu și va deschide, voi intra la el, și voi cina cu el și el cu Mine” (Apocalipsa 3, 20)

Numărul 158 (2017), Duminica a 3-a după Paști
(a Mironosițelor)

Evanghelia: Marcu 15, 43-47; 16, 1-8*

În vremea aceea a venit Iosif, cel din Arimateea, sfetnic cu bun chip, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu; și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s'a mirat că a și murit; și chemând sutașul, l-a întrebat dacă a murit de mult. Și aflând de la sutaș, i-a dăruit lui Iosif trupul mort. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-l de pe cruce, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într'un mormânt care era săpat în stâncă; și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.

Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde l-au pus.

Și de'ndată ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-l ungă. Și foarte de dimineață, în prima zi a săptămânii, au venit la mormânt în răsăritul soarelui și-și spuneau între ele: „Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?” Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată.

Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb; și s'au înspăimântat. Dar el le-a zis: „Nu vă'nspăimântați! Pe Iisus Nazarineanul îl căutați, pe Cel răstignit. A înviat! Nu este aici. Iată locul unde l-au pus. Mergeți însă și spuneți-le ucenicilor Săi și lui Petru că va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo îl veți vedea, așa cum v'a spus”.

Și, ieșind, au fugit de la mormânt, că de tremur erau cuprinse și de uimire; și n'au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau.

*)Texte preluate din ediția jubiliară a Sfântului Sinod, 2000, citată pe scurt: Biblia Bartolomeu

Creștinul trăitor al Evangheliei— adevărata mireasma a lui Hristos

Sfântul Iustin Popovici

Hristos a înviat! Adevărat a înviat! Și toate morțile le alungă de pe pământ, toate iernile fug de pe pământ, toate păcatele, toți demonii. **Biruința, singura adevărată biruință în această lume pământească este biruința asupra morții. Nimeni nu este mai puternic decât moartea, nimeni dintre oameni, nimeni dintre îngeri, nimeni dintre diavoli, numai El, Domnul Hristos Cel Înviat!**

Prin Învierea Sa, Domnul a deschis mormântul pământesc. Acest pământ nu a fost nimic altceva decât imensul mormânt al oamenilor, hoit lângă hoit, mort lângă mort, nenorocit lângă nenorocit, iarnă lângă iarnă, păcat lângă păcat. Iată, acesta a fost pământul până la Învierea Domnului Hristos. După Înviere totul se preschimbă. Aceasta este cea mai mare revoluție pe care o cunoaște mintea omenească, în toate lumile. **Totul se schimbă prin Învierea Domnului Hristos: omul muritor devine nemuritor, iar pământul, mic iad, arenă a răului, a păcatului, a morții, se preschimbă în Împărăția Cerurilor.** Unde este Dumnezeu, Dumnezeu Cel Înviat, acolo este și Împărăția Cerurilor, acolo sunt toate puterile cerești, acolo sunt toate bunătățile cerești. (...) Și faptele care mărturisesc aceasta sunt nenumărate. Și voi sunteți astăzi martorii acesteia. Cei dintâi martori au fost Sfintele Mironosițe, pe care astăzi le prăznuim, și împreună cu ele, și mai apoi, Sfinții Apostoli, nenumărați Mucenici, Sfinți, Drepti, creștinii toți, milioane și milioane de creștini până în ziua de astăzi. Ce sunt ei, cine sunt ei? Martori ai Învierii lui Hristos!

Ești creștin și trăiești astăzi această mărturie. **Căci prin ce te distingi de ceilalți oameni, de toate celelalte credințe?** Prin ce se distinge creștinul de toate făpturile pământești? **Suntem creștini prin aceea că credem în Învierea lui Hristos, în nemurirea noastră și în Viața veșnică.** Omul nu mai este rob morții, nu mai este rob păcatului, nu mai este rob diavolului, ci a fost slobozit de Domnul Hristos și de păcat, și de moarte, și de diavol. Aceasta este singura slobozire, singura slobozire pentru neamul omenesc în toate lumile, adevărata slobozire, slobozirea de păcate. Slobozirea de păcate înseamnă slobozirea de moarte, slobozirea de diavol, slobozirea de iad. Ce mai vrei, omule, ce fel de taine mai vrei să cunoști? Iată înaintea ta Cerurile deschise, toate bunătățile Împărăției Cerești sunt ale tale.

Sfintele Mironosițe! O, minunate femei! O, ce cununi împletește lumea cerească pentru Mironosițe – mai bune și mai sfinte decât noi, oamenii. Atunci când ierusalimitenii, și învățații, și fariseii, și cărturarii evrei, și alții s-au năpustit asupra Domnului Hristos, femeile Mironosițe au plâns și s-au tânguit pentru El. Nu știm dacă a fost și vreo femeie printre aceia care strigau: “Răstignește-L! Răstignește-L!” (Marcu 15, 13). **Știm că ele au fost mai curajoase decât ucenicii lui Hristos.** În bezna neagră a nopții, atunci când L-au prins pe Domnul Hristos, atunci când Iuda L-a trădat, atunci

când L-au dus pe Golgota, Mironosițele au stat aproape de Crucea Sa. Nu s-au temut de nimeni. **Credința lor era mai puternică decât credința bărbaților, de aceea Domnul înviat S-a arătat mai întâi Mironosițelor.** S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena și Mariei lui Iacov (Marcu 16,1), S-a arătat lor pentru că au slujit Lui și au crezut în El cu toată inima, cu tot sufletul, cu toată ființa lor. Și primul salut de Paști, salutul îngeresc: “Hristos a înviat!” a fost adus Sfintelor Mironosițe – ca cea dintâi bună-vestire în mormântul nostru, în toate laturile mormântului pământesc celui ferecat.

Sfântul Apostol Pavel spune: **“Noi, creștinii, suntem buna-mireasmă a lui Hristos adusă lui Dumnezeu” (2 Corinteni 2, 15).** Aceasta mireasmă a lui Hristos se răspândește în întreaga lume, odată cu cea dintâi bună-vestire a Paștilor, prin Sfintele Mironosițe, și după ele și împreună cu ele prin Sfinții Apostoli și prin toți creștinii, până în ziua de astăzi. Noi, creștinii, prin aceste miresme cerești, îndepărtăm orice păcat, orice mânie, orice patimă. (...) **Fiecare păcat din sufletul meu și al tău răspândește miros urât...** Dacă simți vreun păcat întru tine, vreun miros greu, să cunoști ca orice înger se îndepărtează de la tine. **Vreun păcat mai vechi, vreun păcat nepocăit pe care îl purtam întru noi de ani de zile, acesta este o imensă duhoare de care fug toți îngerii. De aceea ne-a dăruit Domnul Sfintele Taine: ne-a dăruit Sfânta Împărtășanie pentru a ne înmiresma și a ne umple de pace. (...)**

Sfintele Mironosițe din toate timpurile sunt foarte numeroase. Mai întâi au fost câteva, apoi tot mai multe și mai multe. Ce sunt sfintele nevoitoare, ce? Mironosițe! Sfânta Muceniță Varvara, Sfânta Muceniță Irina, Cuvioasa Maria Egipteanca și toate cuvioasele maici, ce sunt ele? Mironosițe peste veacuri și veacuri, suflete care se împărtășesc de Evanghelia Domnului Hristos și viețuiesc în ea. Acestea sunt, mai întâi, monahiile cu chemare spre nevoință. **Mironosițele își curăță neconținut sufletul de păcate, pentru că sufletul să nu înceapă să răspândească miros urât. Și cine stă în fruntea tuturor Mironosițelor? Cine este aceea care dăruiește Mironosițelor întreaga strălucire cerească? Preasfânta Maică a Domnului. Ea este cea dintâi Mironosiță și mai presus de toate.** Despre ea se spune în sfintele rugăciuni că ne-a născut scumpul Mir Ceresc, pe Domnul Hristos, dăruindu-ne Bună-mireasmă. De aceea este cea dintâi Mironosiță, înaintea tuturor. Și fericit este acel suflet care îi urmează, cu credință, în Fiul Său Cel înviat, în Domnul Hristos, cu dragoste sfântă, cu rugăciune, cu post și cu toate celelalte sfinte virtuți.

Sufletul tău răspândește miros în Ceruri, prin Domnul Cel Înviat, prin Sfânta Sa Evanghelie, prin sfintele Sale porunci. Căci El, prin împlinirea sfintelor porunci, se sălășluiește în sufletele noastre. Sfântul Apostol spune: “Hristos să Se sălășluiască, prin credință, în inimile voastre” (Efeseni 3, 16). **El Se sălășluiește în inimile noastre și prin credință, și prin dragoste, și prin rugăciune și prin post, și prin toate celelalte virtuți. Pe cât acestea se înmulțesc, pe atât se înmulțesc întru noi puterile lui Hristos**

Celui Înviat. Atunci fuge din noi întreaga iarnă a păcatelor, fuge orice păcat rău mirositor, iar noi ne umplem de veșnica primăvară, de o primăvară ce răspândește miros de rugăciune, de iubire, de milostivire și de toate sfintele virtuți evanghelice.

Nu slăbi niciodată creștine, nici tu, creștino! Iată, Preasfintele Mironosițe stau înaintea ta și împrejurul tău, sunt toate aici ca să te ajute, să te slobozească de orice iarnă a păcatelor, de orice păcat rău mirositor. Urmează-le, mergi împreună cu ele și cunoaște că mergând după ele, mergi după Domnul Hristos Cel Înviat. El te va călăuzi în Împărăția Cerurilor, te va conduce acolo unde este primăvara veșnică a nemuririi, primăvara adevărului dumnezeiesc veșnic, a bucuriei dumnezeiești veșnice, a dragostei dumnezeiești veșnice. Într-acolo ne conduc mironosițele, iar al nostru este a ne folosi cu tot sufletul, a urma lor cu credința evanghelică, cu dragoste evanghelică, cu rugăciune evanghelică, cu trăire evanghelică. Atunci se va face auzit în toate laturile salutul de Paști răsunând neconținut în sufletele creștinilor, în toate inimile: "Hristos a înviat! Adevărat a înviat!"

Sursa: **Cuviosul Iustin de Celie**, *Cuvinte despre veșnicie. Predici alese*, Editura Egumenița

Vitamine duhovnicești

Să iubim noi primii. Să nu cerem să ne iubească alții întâi

Să iubim noi primii. Să nu ne gândim dacă ne iubesc. Să ne rugăm și să iubim. Dragostea, încet-încet, ne aseamănă cu Dumnezeu și ne duc la slava cerului. Dragostea este cel mai bun avocat al nostru la Judecata lui Dumnezeu. **Dragostea acoperă greșelile fratelui nostru; dacă însă este puțină, găsește multe greșeli la ceilalți.**

Cel mai corect este așa: să nu ne intereseze dacă oamenii ne iubesc, ci dacă noi iubim pe Hristos și pe oameni. Noi să ne facem datoria. În felul acesta sufletul nostru se umple de dragoste. Și aceasta este taina care aduce pace și care nu ne zdrobește sufletul în momentul în care ceilalți nu răspund iubirii noastre.

Creștinul nu trebuie să urmărească mântuirea proprie de unul singur, independent de mântuirea fraților săi. În acest sens **Sfântul Antonie** ne spune: **"de la aproapele tău este viața și moartea"** și iarăși: **"dacă vom câștiga pe fratele, pe Dumnezeu vom câștiga"**.

Sursa: **Stareța Ecaterina Monahia**, *Cuviosul Porfirie - Inima iubitoare*, traducere din limba greacă de Lect. Dr. Sabin Preda, Mănăstirea Sfântul Efrem Sirul Grecia, p. 174